

ת"ד 2334/08/20 - מדינת ישראל שלוחת תביעות תנועה נגב נגד תאמר אבו סהיבאן - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 2334-08-20 מדינת ישראל נ' אבו סהיבאן
תיק חיצוני: 457939/2019

בפני כב' השופט שופט בכיר, אלון אופיר
מאשימה מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב
נגד תאמר אבו סהיבאן - נוכח ע"י ב"כ עו"ד רחמים עזריה
נאשמים

גזר-דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע סדרה של עבירות תנועה, כולן במהלך תאונה אחת לה גרם מבלי שנגרמו באותו האירוע חבלות גוף לאיש (תאונה מסוג נזק לרכוש בלבד).

פרשה זו שונה ומוזרה בנסיבותיה מתאונות מסוג "נזק בלבד" אחרות שנדונו בפני, שכן בהתאם לעובדות כתב האישום נהג הנאשם רכב שלא הותאם למצבו (הנאשם נכה גפיים תחתונות בשיעור של 100% נכות) והוא נעזר במקל לצורך תפעול הרכב (לחיצה על דוושת הבלימה ודוושת התאוצה).

במהלך נהיגתו ברכב כמתואר לעיל, סיכן הנאשם עוברי דרך שחצו כביש במעבר חצייה, לא ציית הוא לאור אדום ברמזור, גרם לתאונה קלה עם רכב אחר ולאחריה עזב את הזירה מבלי שהשאיר פרטים לנהג המעורב כנדרש.

בתחילה כפר הנאשם בעבירות שיוחסו לו, אך טרם החלו להישמע ההוכחות בתיק זה, בחר הנאשם בדרך אחרת, הוא הודה באופן מלא בכל עובדות כתב האישום והצדדים טענו לעונש בפני באופן פתוח וללא כל הסדר לעניין העונש ביניהם.

המדינה בטיעוניה הדגישה את הנסיבות החריגות לחומרה לשיטתה במהלכן גרם הנאשם לתאונה אגב סיכון חיי אדם, נהיגת רכב שלא הותאם למצבו, גרימת תאונה אגב אי ציות לרמזור אדום ולאחר מכן עזיבת זירת התאונה ללא השארת פרטים.

בנסיבות לעיל, סברה המדינה כי ראוי ענישה הכוללת רכיב של מאסר בפועל לצד פסילה של רישיון הנהיגה לתקופה של 4 שנים, הגם שאין המדובר בתאונה בה נגרמו חבלות גוף.

ב"כ הנאשם בטיעונו הדגיש את לקיחת האחריות המלאה של הנאשם, את העובדה כי אין לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה, את העובדה כי תוצאות התאונה הן נזק קל לרכוש בלבד, ובמיוחד את נסיבות חייו הקשות מאד של הנאשם כאדם נכה בשיעור של 100% (הנאשם נכה גפיים תחתונות ומתנייד עם כיסא גלגלים בלבד).

ב"כ הנאשם הסביר כי גירושי הנאשם לאחר שאשתו עזבה אותו במצבו, גררו התדרדרות נפשית קשה אצלו, ואף שיש לנאשם זכאות מלאה מהמדינה לקבל בחינם (או כמעט ללא עלות) רכב נכה מותאם למצבו, הוא לא פעל לשם כך בשל הדיכאון ממנו סבל והחליט לנוע תוך שהוא נעזר במקל ובאופן שסיכן את עצמו ומשתמשי הדרך.

בנסיבות המתוארות, התבקש בית המשפט להימנע מכל רכיב של מאסר (שכן הנאשם במצבו לא כשיר לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות), ולהסתפק בפסילה קצרה של רישיון הנהיגה אשר תשאיר לנאשם אופק שיקומי.

דין בשאלת מתחם העונש ההולם -

בפרשה זו מורשה היה הנאשם לנהיגה, אך נהג הוא רכב שלא הותאם למצבו כנכה, גרם לתאונה קלה עם נזק לרכוש, ולאחריה ביצע את העבירה המרכזית בפרשה זו והיא עזיבת הזירה ללא השארת פרטים.

עבירה של אי השארת פרטים הינה עבירה הפחותה בחומרתה מעבירה של הפקרה, ועם זאת הערך המוגן של הושתת עזרה לזולת לנפגע בדרך עומד גם בבסיס עבירה זו גם אם לא מדובר בגרימת חבלה חמורה.

ערכים מוגנים נוספים שנפגעו בשל גרימת תאונת הדרכים, סיכון הולכי הרגל, הדרך בה בחר הנאשם לתפעל את הרכב עם מקל עזר והנזק שנגרם הינם בטחון הציבור ושלומם של עוברי הדרך.

בת"ד (י-ם) 2760/08 מדינת ישראל נ' שרון, לא פורסם (מיום 17.11.09) (להלן: "פס"ד שרון") בו הורשעה נאשמת גם בעבירה של אי מסירת פרטים, קבע כב' השופט טננבוים כי יש להילחם בנטייה האנושית לברוח מזירת תאונה:

" מדיניות הענישה כלפי נהגים שאינם משאירים פרטים ובורחים צריכה להיות נוקשה. פעמים רבות הנהגים פוגעים ובורחים הם האנשים היחידים שהיו במקום האירוע. לא תמיד נוכחים עדים שיוכלו לשפוך אור על אופן התרחשות התאונה. מי שבורח מבלי להשאיר פרטים מתנהג בצורה מכוערת ומרגיזה. לצערנו אנו עדים למקרים לא מעטים בהם רכב פוגע ברכב חונה ומחליט לברוח מהמקום ללא השארת פרטים ליצירת קשר, או אפילו מקרים בהם נוכח הנהג הנפגע אך הפוגע מסתלק מהמקום (כמו במקרה שלפנינו). אין ספק, כי עלינו לעשות כל שניתן לביעור ולמיגור תופעה מעין זו וזאת באמצעות הטלת עונש מרתיע. העונש צריך להיות כזה שיוביל למסקנה כי הימלטות ממקום התאונה אינה משתלמת."

ברע"פ 555/13 כהן נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 4.2.13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם בעל עבר תעבורתי הכולל 22 הרשעות שהורשע בגרימת תאונת דרכים בעבירות של אי שמירת מרחק, גרימת נזק ואי השארת פרטים. על הנאשם הושתו קנס בסל 2,000 ₪, פסילה של 8 חודשים ו- 6 חודשי פסילה על תנאי.

בת"ד (י-ם) 1316-10-13 **מדינת ישראל נ' אבו רמוז**, לא פורסם (מיום 1.6.14) בו הורשע נאשם בעל עבר תעבורתי הכולל 6 הרשעות קודמות בעבירה של אי מסירת פרטים ובעבירות חמורות נוספות של עקיפה בדרך לא פנויה, נהיגה בחוסר זהירות ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. בפסק הדין נקבע כי מתחם הענישה הינו בין 6 חודשי פסילה ועד שנתיים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס כספי משמעותי.

עוד נקבע כי מאסר בפועל מושת במקרים חריגים בהם נגרמה חבלה של ממש והוכחה כוונה להתחמק מאחריות ולברוח מזירת התאונה. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר על תנאי, 11 חודשי פסילה בפועל וקנס בסך 1,500 ₪.

בעפ"ת(חי') 25822-02-15 נודלמן נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 12.3.15) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של אי שמירת רווח, גרימת נזק ואי השארת פרטים ונגזרו עליו קנס בסך 1,000 ₪, פסילה ל- 3 חודשים ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.

בעפ"ת (ב"ש) 7723-09-10 לב נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 14.10.10) הורשעה נאשמת בת 64 ללא עבר תעבורתי אשר פגעה בהולכת רגל במעבר חציה בעבירות של אי מתן זכות קדימה להולכת רגל במעבר חציה, גרימת חבלה ועזיבת מקום התאונה מבלי להשאיר פרטים. לאחר קבלת הערעור על חומרת העונש נגזרו על הנאשמת מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים, פסילה בפועל למשך 12 חודשים, פסילה על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 750 ₪.

בנ"ב (י-ם) 8504-11-14 מדינת ישראל נ' זידיאן, לא פורסם (מיום 5.1.15) הורשע נאשם שהינו נהג מקצועי ללא עבר תעבורתי קודם בגרימת תאונת דרכים בעבירות של סטייה מנתיב, גרימת נזק, נסיעה בחוסר זהירות, נסיעה בניגוד לכיוון התנועה, אי מילוי דיסקת טכוגרף ואי השארת פרטים. בית המשפט הדגיש שמדובר בתאונה חמורה ולכן יש מקום להוסיף מאסר על תנאי מעבר לרכיבי הענישה הרגילים והמיר את הפסילה בשירות לתועלת הציבור כיוון שמדובר בנהג מקצועי. על הנאשם נגזרו 250 שעות שירות לתועלת הציבור, 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך 1,000 ₪ ופסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים.

בת"ד(חי') 3332-10-14 מדינת ישראל נ' אסדי, לא פורסם (מיום 5.9.16) הורשע נאשם שנהג במשאית בגרימת תאונת דרכים בעבירות של אי שמירת רווח מהרכב שלפניו, גרימת חבלה קלה לנהגת ברכב הנפגע ואי מסירת פרטים. על הנאשם הושתו פסילה של 5 חודשים, 4 חודשי פסילה על תנאי, מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.

בפל"א (אש') 847-01-15 מדינת ישראל נ' בייך, לא פורסם (מיום 19.2.15) הורשע נאשם בעבירות דומות לתיק שבפני והושתו עליו קנס בסך 1,200 ₪, פסילה למשך 21 יום בלבד, פסילה על תנאי ל- 3 חודשים והתחייבות להימנע מעבירות דומות בסך 2,000 ₪.

בת"ד (חי') 5283-12-13 מדינת ישראל נ' בן שלום, לא פורסם (מיום 24.4.14) הורשע נאשם בעל עבר תעבורתי מקל בתאונת דרכים לאחר שנסע לאחר בחוסר זהירות, התנגש בניידת משטרה ונמלט מהמקום מבלי להשאיר פרטים. בית

המשפט השית על הנאשם עונש מקל יחסית כיוון שלא נפגע אדם כתוצאה מהתאונה וגזר עליו קנס בסך 1,200 ₪, 3 חודשי פסילה ו- 3 חודשי פסילה על תנאי.

בת"ד(חי') 10342-01-11 מדינת ישראל נ' קוסטיצקי, לא פורסם (מיום 3.5.12) הורשעה נאשמת בעלת עבר תעבורתי מקל בפגיעה בהולכות רגל במעבר חציה גרימת חבלה בחוסר זהירות ואי השארת פרטים. על הנאשמת נגזרו קנס בסך 1,600 ₪, פסילה למשך 75 ימים ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.

בת"ד (אי') 1043/09 מדינת ישראל נ' עוזרי, לא פורסם (מיום 14.4.11) הורשע נאשם במקרה חמור יותר של גרימת תאונת דרכים בעבירות של נהיגה רשלנית, גרימת חבלה של ממש ואי מסירת פרטים. על הנאשם נגזרו פסילה למשך 11 חודשים, פסילה על תנאי של 12 חודשים לשלוש שנים, קנס בסך 2,500 ₪ והתחייבות בסך 10,000 ₪.

מפסקי הדין עולה כי מתחם הענישה בעבירה של אי מסירת פרטים בניגוד לתקנה 144 לתקנות התעבורה הוא פסילה בפועל של בין 3 חודשים ועד 12 חודשים, פסילה על תנאי, וקנס כספי של בין 1,000 ל- 2500 ₪. כאשר מדובר בתאונה בה גרם הנאשם לחבלה נוספו לרכיבי הענישה כאמור מאסר על תנאי או התחייבות. במקרים בהם כתוצאה מהתאונה נחבל אדם בחבלה של ממש הושת גם מאסר בפועל.

בפרשה שבפני כוללות נסיבות האירוע המתואר בכתב האישום גם נהיגה רשלנית ומסכנת חיי אדם ברכב באמצעות מקל עזר כאשר אין לנאשם הלכה למעשה יכולת שליטה אפקטיבית וסבירה ברכב.

נסיבה נוספת זו מחייבת בעיני את הצבת המתחם ברף תחילי של 8 חודשי פסילה כאשר הרף העליון יגיע עד 24 חודשי פסילה וזאת כאשר לצד רכיב ענישה זה ייגזר גם מאסר מותנה הגם שהמדובר באירוע שגרם לנזקי רכוש בלבד.

נסיבות שאינן קשורות בעבירות עצמן:

הנאשם כאמור הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו.

הנאשם מורשה במקור לנהיגה משנת 2004 ולחובתו 16 עבירות תעבורה שרובן עבירות קנס.

יחד עם זאת, ולאחר האירוע נשוא פרשה זו שהתרחש ביום 9.10.19, נהג הנאשם עוד פעמיים רכב במצב דומה (ביום 10.12.19 וביום 19.11.19) עת נהג רכבים בקלות ראש ובמצב שאינו מאפשר לו שליטה ברכב במצבו.

הנאשם נדון כבר ביחס לשני תיקיו האחרים ומשום מה לא צרף תיק זה לפרשות הדומות האחרות (אף שבשתי הפרשות האחרות אין המדובר היה בעבירת עזיבת מקום תאונה וגם לא מדובר היה בגרימת תאונות).

עברו של הנאשם (הגם ששתי העבירות החמורות בוצעו לאחר מקרה זה), מעיד על מסוכנותו הרבה, גם אם זו נבעה ממצב נפשי קשה אליו נקלע בשל משבר עמוק בחייו האישיים.

הנאשם מתנייד עם כיסא גלגלים וזאת לאחר שכתוצאה מטיפול רפואי שקיבל עת היה תינוק, הפך משותק גפיים תחתונות לצמיתות.

מצבו הרפואי של הנאשם ונסיבות חייו כאדם נכה, גרוש ואב לשני ילדים יילקחו בהחלט בחשבון כשיקולים לקולה בהחלטה על העונש הראוי בתוך המתחם שנקבע.

אני מוצא הצדקה מלאה לאור לקיחת האחריות מצד הנאשם שלא לגזור עליו את חלקו העליון של המתחם בכל הקשור למשך הפסילה בפועל.

יחד עם זאת, היות הנאשם רציוניסט עם עבירות דומות הקשורות לדרך בה נהג רכב על כביש, ורף המסוכנות החריגה שיצר הנאשם פעם אחר פעם ולאחר מכן גם עזב במקרה זה את הזירה ללא מסירת פרטים, מחייבים בעיני תקופת פסילה שתהיה בשליש העליון של המתחם אותו קבעתי.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך של 5000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בניגוד לתקנה 144 בתקנות התעבורה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה והכל תוך שנתיים מהיום.

בית המשפט רושם בפניו את הצהרת הנאשם כמתואר לעיל וזאת במקום חתימה על התחייבות זו במזכירות בית המשפט.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 18 חודשים.

פסילת הנאשם תהיה מצטברת לכל פסילה אחרת התלויה כנגדו.

פסילתו של הנאשם תימנה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת.

ג. הנני פוסל הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 4 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה בניגוד לתקנה 144 בתקנות התעבורה או עבירה על תקנה 21(ב) בתקנות התעבורה והכל תוך 2 שנים מהיום.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ב, 26 דצמבר 2021, בנוכחות הצדדים.